

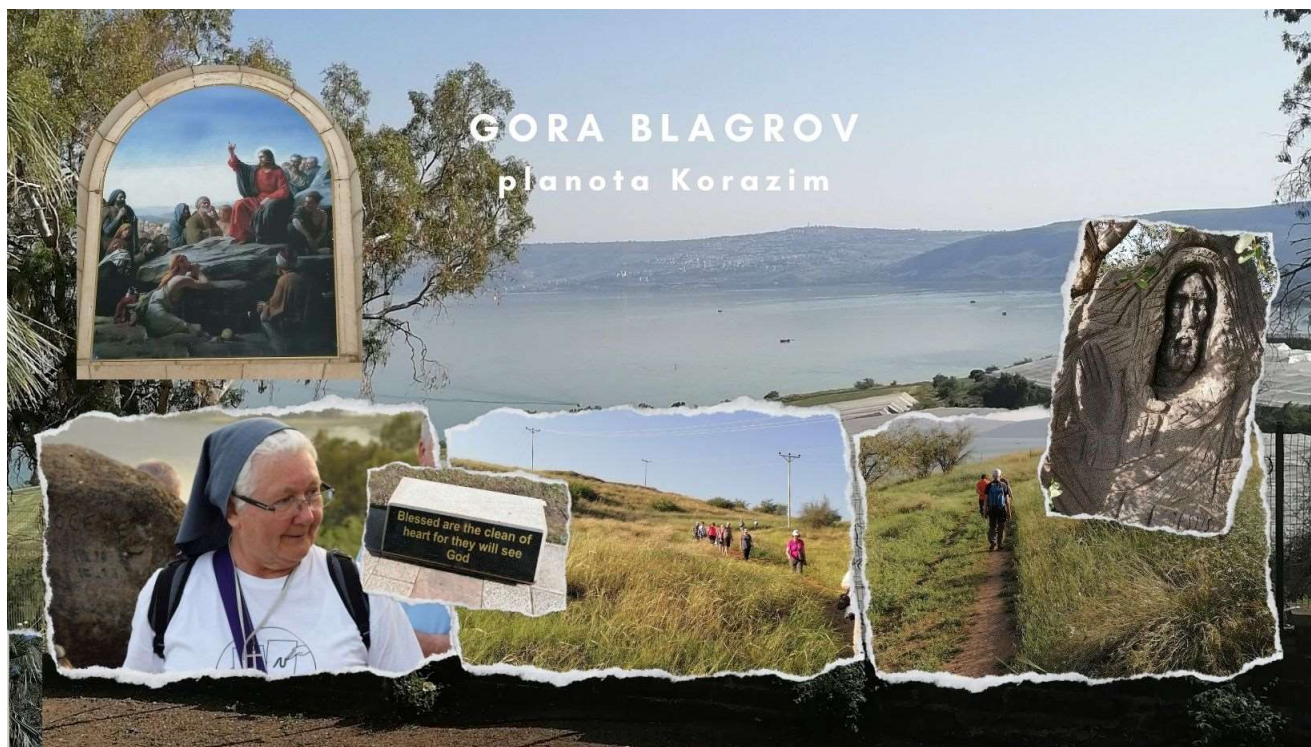
SVETA DEŽELA - POTOPIS

Gora blagrov in slovo od mesta Nazaret

"To je gora, ki se dviguje ob glavni cesti, ki od jezera vodi proti zahodu. Nadaljuje se z blago in nizko vzpetino, ki se odpre na široko planoto, od koder se vidi celotno jezero, z mestom Tiberija na jugu, in drugimi, manj lepimi, ki se dvigujejo proti severu. Potem se pot proti gori nadaljuje z novim vzponom in se dviguje s precejšnjo strmino, vse do enega od vrhov, nakar se znova spusti, se potem zopet dvigne na podoben vrh, s čimer gora dobi čudno obliko nekakšnega sedla." Marija Valtorta, 1945

18. 04. 2023 - 4. dan (ob 15h): Sedimo v senci dreves na **Gori blagrov**, lučaj stran od cerkve. Nad nami pojejo ptice. *"Ko je zagledal množice, se je povzpел na goro. Sédel je in njegovi učenci so prišli k njemu."* Mt 5, 1

"Kraj, kjer je Jezus učil množice in oznanil blagre, ni tu na vrhu, kjer je sedaj cerkev ampak pol ure hoje niže in bliže jezera. O tem pričajo arheološke izkopanine in primerjanje z besedilom iz SP," nam v nadaljevanju, podrobneje začne pojasnjevati naša vodnica. "Danes je tu množica ljudi - 12 avtobusov po 40 ljudi! Jezusu so se ob neki drugi priliki množice zasmilile. Stopil je v čoln in jih učil. Sedel je kakor "ex katedra", s polno oblastjo! Odprl je usta in jih učil." Pozorno poslušam katehezo, ki v nekem momentu dobi krila. Zapisujem si besede v hitropisu: blagor je blagostanje, blagoslov in nekaj, kar je dobrega v odnosu z Bogom. Blagor, ker bomo potolaženi. Blagor, ker bomo dosegli nebeško kraljestvo. Blagor, ker se bomo imenovali božji sinovi. Blagor, ker bomo nasičeni..."

"Jezus na tem kraju uči, ozdravlja in govori, kdo smo," zapišem cel stavek naše vodnice in zraven vdihujem zrak. Skušam si zapomniti okus in aromo atmosfere. Skušam si zapomniti vse šume tega svetega kraja, te gore. Moje beleženje se pri tem ponovno spremeni v hitropis: vi ste sol zemlje. Sol da okus. Vi ste luč sveta. Če vidiš lučko, veš za smer... Jaz sem luč sveta (iz Jn). Vi ste luč sveta (iz Mt). Naša krstna sveča je prižgana ob velikonočni sveči, ki predstavlja Vstalega Jezusa. On je luč sveta. Mi smo luč sveta. Ko bomo prišli domov bomo spremenjeni. Luč ne sili. Luč samo vabi. Mesto, ki stoji na gori se ne more skriti. Luči v hiši, ne postaviš pod mernik, pač pa na podstavek. Tako naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta. "Bog vsakemu posebej govori v notranjosti. Pustimo torej, da nas Učitelj nagovori," zapišem počasi in umirjeno zadnje besede naše vodnice, povedane na samem vrhu Gore blagrov.

Na romanju po Sveti deželi, me je ves čas spremljal občutek *odhajanja*. Ko smo prišli na kraj, o katerem sem dolga leta samo brala, sem isti hip vedela, da že odhajamo... Na voljo je bila običajno le dobra ura. *"To je ta ura. To je ta ura, na tem kraju,"* je šepetal glas v mojem srcu. Z Gore blagrov smo se odpravili v tišini. Šli smo peš, navzdol po pobočju ...

Vrnili smo se v **Nazaret**. Večer je bil spokojen ... Posedli smo se za mizo, naša vodnica, sestra Darjana Toman, pa nam je pripravila dodatno katehezo. Prosili smo jo in ustregla nam je. Ta večer smo se sprehodili skozi stoletja ... V potopis dajem zgolj del, ki ga moram sama še podrobneje raziskati. Tiče se zaveze z Abrahamom. Takole sem si zapisala: *"Sklenitev zaveze je pri Judih vedno potekala z obredom in po judovskih običajih. Obred je vključeval dve polovici razpolovljene živali. In oba, ki sta sklepala zavezo, sta drug za drugim šla med razpolovljenimi telesi živali in govorila, da naj se zgodi z njim tako kot s temi živalmi, če bo prelomil obljubo za katero se je zavezal. A Abraham je zaspal, ko je Bog z njim sklenil zavezo in se ni sprehodil obredno čez razpolovljeni polovici. Toda Bog je šel skozi v podobi ognjenega vrča, ki je vse použil..."*

Od Bazilike Marijinega oznanjenja sem se poslovila pozno ponoči. *"Ali si opazila, da sploh nikjer ni videti tabernaklja,"* mi je v tihi in skoraj povsem prazni cerkvi pomignil naš duhovnik, Ivo Kožuh. Ozrla sem se naokoli. *"Le kje je?" "Mogoče je pa ta cela bazilika tabernakelj,"* je padla misel. *"Cerkve ima tudi zgornji del in mogoče je tabernakelj tam?"* Minila je tudi ta ura. Vrata bazilike so se zaprla in odgovor je ostal tam. Želim se ponovno vrniti v Nazaret in ga najti.